

Csillogó szem? fiatal, független civilek Orbán ellen I. rész

2017 február 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A baloldal elég súlyos átszállót kapott 2010-ben a korábbi évek kormányzati teljesítményéért.

Teljesen világos volt, hogy amit mondanak, az nem számít, annyira hiteltelen és súlytalan lett az akkor még néhány kegyelmi pillanatig egységes MSZP. Ebben az új helyzetben ki kellett találni, hogy ki fogja átadni a továbbiakban a progresszív nyugati gondolatokat a magyaroknak, ráadásul a pártkasszát elnézve, költséghatékony megoldást kellett találni. Elkeresték hát a balliberális véleményformáló körök környezetében így vagy úgy sertepertel fiatal rokonokat, ismerősöket, akikből egy Facebook-csoport megalapításával azonnal „forradalmárt” lehetett faragni, ráadásul így az egész ingyen volt.

Az újhullámos kormánydöntések gittegyletei nem ritkán agresszívek, de az erőszakosságuk az szinte gyöleleten kívül azt is célozza, hátha egyszer keményebb rendri fellépésre kerül sor. Akkor aztán rögtön fel lehet venni az áldozatpózt, és idecsúdíteni azokat a sorosista kollégákat külföldről és belföldről, akiknek nem az utcai rendbontás, hanem a felhőtoogatás a feladatuk, a demokráciák, a korrupció, a sajtószabadság és hasonló megfoghatatlan fogalmak miatti aggódással, valamint Magyarország ezek szempontjából való minősítésével.

4K!

Legyen mindenkinek jó, és mindenkit érdekeljen a demokrácia! – nagyjából ezt akarta a kirúgott egyetemistákból, romkocsmában szódavízre rendelés és a vécében stikában füvező fiatalokból verbuválódott Negyedik Köztársaság Mozgalom. Rendkívüli módon emlékeztet ez a szándék az olyan nagyszerű társadalmi kísérletekre, mint például a kommunizmus: ha nem lenne az a fránya nép, amely nem okvetlenül vágyik az olyan típusú segítségre, amelyet az elszánt mozgalmárok kiötlnek számára, m ködhetett is volna.

Igazán, csak még egy esélyt annyira megérdemelnének már.

Így gondolta ezt a Korvin Ottó 1919-es népbiztosra megszólalásig emlékeztető Istvánffy András csapata is. Képvisezőként már akkor elkezdtek törni a majdani utat, amikor még nem következett be, csak borítékolható volt a baloldal iszonyú 2010-es sorsa.

A 4K! sokat köcsködött a Millával, mígnem meg is elzték Juhászék a párttá alakulással. Aztán a választásokon szerzett 1784 szavazat hatására belátta a 4K!, hogy ez a pártpolitika mégse annyira nekik való, mint a matricaragasztgatás, és 2016-ban ismét mozgalommá szelődültek vissza. Az Együtt pártot elnézve, végülis becsülendő ez a realitásérzék.

Milla és Szolidaritás Mozgalom

A Milla abban különbözik a többi kormánybuktató mozgalomtól, hogy erre legalább sokan emlékeznek. Alapítója, Juhász Péter 2010 végén hirdette meg a Facebookon a tervezett, de örök vágyalomnak megmaradó egymillióstömeget a sajtószabadságért, amely már akkor is pont úgy meg volt szőve állítólag, mint most, pedig még létezett a Népszabadság.

A következő évben többször tüntetettek, egyre csekélyebb érdeklődés mellett, mígnem [vácspáőr](#)... Hogy is hívták azt a feminista lányt, aki egyre rövidebb hajjal igyekezett belecsúnyulni az ideológiai közegébe? Karsay Dorottya, aki néhány hétre popsztár lett, majd néhány hétre újra. Elször az derült ki róla, hogy mérsékeltlen bírja a magyar nyelvet, hiszen már inkább a progresszív angolt beszéli, majd volt a Milla *Nem tetszik a rendszer* tüntetését beharangozó, borzasztóan ingerlő [videójának](#) f? arca.

Az az érdekes, hogy az összes, csillogó szem? fiatalokból álló civil szervezet azóta is az egész rendszerváltás utáni politikai elitet küldené feledésbe, de valahogy mindig úgy alakulnak a dolgok, hogy egytől egyig összeboronálódnak az MSZ(M)P–SZDSZ kiterjedt értelmiségi-mvészi holdudvarával.

Aztán utóbbiak valahogy mindig felbukkannak a fiatalok mögött tanácsadóként, sőt a Nem tetszik a rendszer videóban tömegszaporítóként is megjelentek, hogy ne csak fogatlan cigányok szájáról olvashassuk az üzenetet.

Amikor már zavaróan elfáradt az egész Milla-történet, akkor alternatív köztársasági elnököt választottak a megbízatását befejező Sólyom László helyett. A [kabaréba ill?](#) választáson végül az [elmebaj](#) határozott jeleit mutató Bartos Cs. István, valamint a rapdivatból már kiment, ezért baloldali aktivizmusba menekült Dopeman közül utóbbi lett a gy?ztes. Ezzel elnyerte a jogot, hogy ? képviselje a Milla értékeit a nyilvánosság el?tt, és ? élt is a lehet?séggel: 2013 szeptemberében egy következő tüntetésen teátrálisan ledöntötték Orbán Viktor hungarocellb?l megformált szobrát, majd az alternatív államf? gyermeki élvezettel [rúgott bele](#) a szobor letört fejébe.

Mindezt azonban megelőzte még 2012. október 23-án a legfontosabb millás tüntetés, amelyen már a 2014-es újabb Fidesz-KDNP kétharmadra hangolva, bevetették a korábban hónapokon át ígérgetett csodafegyvert. A baloldali szimpatizánsok az ígérgetés hallatán minimum egy Horn Gyula szint? nagyágyút vártak, de a színpalak mögül csak a színtelen-szagtalan Bajnai Gordon perdült el? az ? Haza és Haladás Alapítványával, és rettenetesen szürke, technokrata modorban megpróbálta eljátszani a messiást.

Az Együtt 2014 választási mozgalomból hamarosan párt lett, a Milla 2014-ben megsz?nt, mivel tevékenységét gyakorlatilag áthelyezte a pártba, és magába csatornáztta a még jelentéktelenebb, de hasonlóan agresszív Szolidaritás Mozgalmat is.

Közvetlenül ezt megelőzően átkapcsoltak makakóüzemmódba, és mindenre felmászta, ami eléjük került. 2013 végén még tagadták, hogy ?k másztak fel a Fidesz-székház erkélyére, de a következő év elején már az identitásukat vállalva és szovjet zászlóval tértek vissza a székház erkélyre, majd következett a Sándor Palota erkélye, de halált megvet? bátorsággal megostromolták a budavári Mária-szobrot is. Azt hitték, hogy ha mindenhova felmászna az aktivistáik, az bármit hoz majd a választáson, de az ötlet csak a kés?bbi ligetvéd?knek tetszett meg, a válszópolgároknak nem.

Az Együtt – A korszakváltók pártjának exciviljei végül a 2010 el?tti korszakkal összefogva támogatják azóta is jelenlétükkel a Fidesz-KDNP-kormányt. Az exmillás Juhász Péter megbízhatóan és kitartóan szemlélteti az ellenzék agresszióval palástolt nyomorúságát, a Haza és Haladásból megörökölt szerencsétlen Szigetvári Viktorról pechjére er?sen lerí, hogy élete hibáját követte el, amikor Gyurcsány hónaljából kilépett a nyomasztó nyilvánosság elé, a volt szolidaritásos Kónya Péterre pedig utánunk most mások is rágúgliznak, hogy tényleg még mindig képvisel?-e. Bajnai amilyen unalmas, annyira nem ostoba – le is lécelt hamar ebb?l a reménytelen brigádból.

Hallgatói Hálózat

A magyar fels?oktatás lényegi alapja hosszú ideje változatlan, viszont ma már korszer?bb eszközökkel vérteli fel a diákokat mindazokkal a készségekkel, és hozzáállással, amelyekre szükségük lehet a 60-70-es évek Magyarországon. Az Orbán-kormány megpróbált belenyúlni ebbe a megcsontosodott rendszerbe, amely senkinek sem jó, amelyet senki sem szeret, de amelyben senki sem akar egy millimétert sem engedni a saját kis privilégiumaiból. Pedig igazán nem volt er?szakos a beavatkozás, mindössze azt célozta, hogy sokkal kevesebben lébecoljanak az egyetemek campusain, éveken át azon gondolkodva, mit is kezdjenek majd magukkal.

És ugyan mindenki számára világos, hogy iszonyú túlkínálat van kommunikátorokból, közgazdászokból, jogászokból és bölcsészekb?l, miközben mérnökb?l, de még szakmunkásból is éget? a hiány, ez remek alkalom volt egy újabb rikoitozás megkezdésére els?sorban a kommunikátorok, közgazdászok, jogászok és bölcsészek számára. Princz Dani nevére ma már kevesen emlékeznek, de a hangja valószínűleg ismer?sebben cseng, hiszen [összetéveszthetetlen orgánnummal](#) kezdett el nyilvánosan érteni a világon mindenhez.

A nagyra felfújt és csillámpapírba csomagolt semmi ékes példája volt a Hallgatói Hálózat.

Egy gazdag amerikai üzletember érdekeltségei alaposan ellátták ?ket külföldi tanácsadókkal, bizonyára az ? hatásukra lendültek bele annyira a tengerentúlon akkoriban fénykorát él? „occupy” életérzésbe. A Szabadság-hídon óriási hadm?veletbe kezdve, végül minden id?k legröhejesebb hídfoglalását hozták össze.

Kés?bb lényegében az ott dolgozó tanárok biztatására, halált megvet? bátorsággal megszállták az ELTE médiaelméleti tanszékét. Csakhamar kiderült azonban, hogy leginkább lógni akartak, hippi jelszavakat felírni a táblára, zenét hallgatni, meg margarinos kenyeret majszolva piknikezni a nagyel?adóban.

Aztán csak úgy csendben vége lett, pedig olyan, teljesen független szakért?k támogatták ?ket, mint az MSZP-s Braun Róbert, valamint Ferge Zsuzsa, György Péter, Heller Ágnes és Vásárhelyi Mária nevével fémjelzett Oktatói Hálózat, illetve- Magyar Bálint és Tamás Gáspár Miklós Hálózat a Tanszabadságért nev? egylete.

Kormányt ez sem tudott buktatni, de elérte, hogy megmaradjon az egyetemeken a létszámában és képességeiben is rendkívül felhígult diákság.

Tiszta Kezek Mozgalom

Még 2011 decemberében, egy elég bénán kivitelezett, öncélú retusálás remek alkalmat adott az éppen átalakítás alatt álló közmédia balliberális dolgozóinak a tiltakozásra. Nagy Navarro Balázs és Szávuly Aranka a mártírrá válás szándékával ment ki éhségstrájkolni a munkáltatójuk épülete elé, de csak simán kirúgták ?ket, ami a siránkozó ballib holdudvaron kívül nem is igazán érdekelt senkit.

De ?k nem adták fel, hamarosan teljes favellatábort hoztak létre, amely?l csak úgy sugárzott az igénytelenség.

Lakói egészen arcpirító módon követel?ve kilincseltek támogatásért, külön megjelölve, hogy éppen vizet, gázpalackot vagy ételt kérnek. Felemel? pillanat volt, amikor Demszky Gábor céklalevest hozott nekik, ekkor tudtuk meg, hogy a leves és a gyümölcsle nem számít bele az éhségstrájkba. Talán még egy kis hagymás rostélyos is belefér néhanapján. Naponta. Néhanapján.

Nem nagyon megfogható a pillanat, mikor ért véget a közérdekl?dést teljes mértékben nélkülöz? éhségstrájk, ahogy azt sem, mikor alakult át a magáról minden kormányellenes fellépésen béna szelfiket a Facebook-oldalára feltölt? Nagy Navarro egyszemélyes mozgó demonstrációjává, de egy-egy vicces dolgot azért hagyott maga után.

A [szelfik](#) mellé írt lázító szövegeiben hemzseg? helyesírási és ragozási hibák nyomán els?ként az merült fel joggal bárkiben, hogy mit keresett ez az ember egy olyan munkahelyen, ahol elvileg kell tudni írni. Ám a szelfijeinél is emlékezetesebb a hatalmas m?esése, amikor nem bírta tovább, hogy senki sem bántja, így elébe ment az eseményeknek. Latin focistát megszégyenít? mozdulatsorral és ordítással esett össze a biztonsági ?rök között, amire megkapta a jogos jutalmát: helyben kiröhögték.

A Tiszta Kezek Mozgalomra ma már teljes joggal nem emlékszik senki, azonban a kés?bbi ellenzéki „civil” megmozdulások archetípusaként olyan hagyományokat teremtett meg, mint a lehetetlen elnevezés, a maroknyi elszánt gy?lököd? táborozása a vágott hippikoszban, a minden más kormányellenes megmozdulásba is befolyás, továbbá kamuatrocítások megrendezése, amelyekkel az „er?szakos” kormány ellen próbálják hangolni a közvéleményt. El?ször Nagy Navarro Balázs esetében tették fel hétköznapi emberek a költ?i kérdést:

Ha évek óta éhségstrájkol, akkor mib?l él?

Ugyanezt a kérdést azonban sosem tették fel a külföldi média képvisel?i, akik valami rejtélyes módon mindig értesülnek, és nagy érdekl?déssel fordulnak az egy-két tucat embert érint?, és még a magyar lakosság számára is ismeretlen megmozdulások felé.

(Folytatjuk)

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló